

N:o 34.

Af Herr Pehr Nilsson i Wittjerf: Angående ändring i stadgandena om enskildes rätt att sjelfva utse sitt och sin familjs grafställe samt tillkalla prest för de dödes jordfästning.

Med erkännande af gamla kristliga bruk och kyrkliga ceremonier vid begrafning af våra döda, har dock för mig framstått det olämpliga i föreskriften af Kongl. cirkuläret den 26 April 1810, hvari föreskrifves, att jordfästning af de döda nödvändigt skall ske i kyrkan, eller på det ställe och rum, som dertill af församlingen nyttjas, oaktadt att det nu föreskrifna tillståndet att inrätta särskildt grafställe erhållits af Kongl. Maj:t, men hvilket tillstånd utverkande medför ej obetydliga kostnader, så att hvarje mindre bemedlad måste afstå från den honom kära förmanen att få vid sin gård, eller egendom, hafva sin familjegrav. Och då man tager i betraktande de stora besvär och kostnader, som äro förknippade med efterlefnaden af ofvannämnda föreskrifter, helst i Norrland och i synnerhet i norra delen deraf, hvarest en ej obetydlig del af befolkningen är bosatt på aflägsna ställen från kyrka, ja ända till 7 à 8 mils afstånd, hvarest det till det hufvudsakligaste saknas banade sommarvägar, så att under denna årstid de döda måste framskaffas till kyrkan medelst bärande af människor, hvarjemte äfven framstår det förhållande i sistnämnda landsort, att likförvandlingen fordrar lång tid, så att man ofta får skåda att till det mesta oförvandlade lik uppgräfvos och det af en ganska naturlig orsak, nemligen att der är en lång tid af året stark köld rådande, så att jorden på begravningsplatser tillfryser till betydligt djup, ja ända till 5 à 6 fot, i hvilket tillstånd den förblifver större delen af året har, vid betraktande af dessa förhållanden, jag kommit till den öfvertygelsen, att det, utan minsta våda och olägenhet, kan tillåtas hvarje människa, som deraf sig begagna vill, att för sig utse och bestämma den sista hviloplatsen, och föranlåtes jag således vördsamt föreslå,

att Riksdagen behagade besluta upphäfvande af de föreskrifter, som i allmänna kyrkolagen samt Kongl. cirkuläret af den 26 April 1810 föreskrifvas, om att Kongl. Maj:ts nådiga tillstånd erfordras för inrättande af enskilda eller särskilda grafställén, samt att jordfästning af döda nödvändigt skall ske i kyrka eller å ställe och rum, som dertill af församlingen nyttjas; utan må det lemnas en hvar fritt att för sig och sin familj utse grafställe, dock med skyldighet att låta detta af prest invigas, samt sedermera ega rätt att tillkalla prest för jordfästning af de döda.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 24 Januari 1876.

Pehr Nilsson
från Wittjerf.

N:o 35.

Af Herr N. J. Boström: Om underdånig skrifvelse med anhållan om utfärdandet af formulär till valprotokoll för elektorér vid riksdagsmannaval.

Då erfarenheten visat, att, der val till riksdagsman för Andra Kammarén sker genom elektorér, knappast någon sådan förrättning inför domhafvanden egt rum, då ej flere eller färre elektorér till följd af deras valprotokolls ofullständighet icke fått i valet deltaga; och då domhafvanden för utfärdande af riksdagsmannafullmakt enligt 20 § Riksdagsordningen har formulär att följa, tyckes billigheten fordra, att kommunalstämmo-ordföranderne erhöile dylikt; och tager jag mig friheten föreslå,

det Riksdagen ville aflåta en skrifvelse med underdånig anhållan, det Kongl. Maj:t täcktes utfärda formulär